

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/325/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912213134
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6912213134.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov JUDr. Renáty Deákovej a Mgr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zastúpeného právnym zástupcom Fridrich Paľko, s.r.o., IČO: 36864421, so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, v mene ktorého pred súdom koná doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., advokát a konateľ, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorého pred súdom koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 9C/215/2012-15 z 21. apríla 2015, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie konania **z a m i e t a**.

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie uložil žalobcovi, aby v lehote 10 dní od právoplatnosti uznesenia zaplatil súdny poplatok za podanú námietku zaujatosti v sume 66,- € podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“).

2. Proti uvedenému uzneseniu podal žalobca včas odvolanie, v ktorom tvrdil, že v žalobe nevzniesol námietku zaujatosti, ale iba uviedol skutočnosti, pre ktoré inak vecne a miestne príslušný okresný súd nemôže v tejto veci konať, pretože jeho sudcovia sú z prejednávania veci vylúčení, keďže majú pomer k veci a k stranám sporu a teda sú vo veci zaujatí. Súdnem rozhodnutím bolo podanie žalobcu z hľadiska jeho obsahu vyhodnotiť ako námietku zaujatosti z dôvodu, že neobsahovala náležitosti vymedzené v § 15a ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“). Námietku zaujatosti žalobca nepodal. Okresný súd spoplatnil fiktívny návrh. Podľa § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch“) vzniká poplatková povinnosť strane sporu podaním námietky zaujatosti; námietka zaujatosti nebola podaná; žalobca nevznáša a nevzniesol námietku zaujatosti podľa § 15a O. s. p., ktorá by mohla byť spoplatnená podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca očakával postup podľa § 15 O. s. p.. Jednoduchý procesný návrh bez splnenia obligatórnych náležitostí taxatívne uvedených v § 15a ods. 1 O. s. p. nie je námietkou zaujatosti a spájanie poplatkovej povinnosti s takýmto nekvalifikovaným úkonom nemá oporu v zákone. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 8Cdo/72/2013 zo dňa 26.08.2014 vyslovil, že súdy nesprávne rozhodli o poplatkovej povinnosti žalobcu za návrh, ktorý vo veci nebol podaný. Okresný súd mal oznámené okolnosti prejednať v právnom režime ustanovenia § 15 O. s. p. tak, ako o tom opakovane rozhodol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky konkrétne v

uzneseniach sp. zn. 4Sžo/56/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 6Sžo/56/2012 zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 4Sžo/57/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 4Sžo/55/2012 zo dňa 27.11.2012, sp. zn. 3Sžo/57/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 6Sžo/57/2012 zo dňa 28.11.2012, sp. zn. 3Sžo/56/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 3Sžo/58/2012 zo dňa 21.11.2012, sp. zn. 5Sžo/56/2012 zo dňa 15.11.2012, sp. zn. 5Sžo/57/2012 zo dňa 15.11.2012 a sp. zn. 5Sžo/58/2012 zo dňa 15.11.2012, v ktorých uviedol, že v daných prípadoch sa jednalo o dôvod vylúčenia, resp. nevylúčenia sudcov, ktorý nie je v zmysle zákona o súdnych poplatkoch poplatkovým úkonom, preto nebol dôvod na vyrubenie súdneho poplatku uznesením a najvyšší súd napadnuté uznesenia bez ďalšieho zrušil, pretože neexistovali dôvody na ich vydanie. Žalobca žiadal, aby odvolací súd dodržal princíp právnej istoty a s poukazom na ustálenú prax najvyššieho súdu rozhodol o zrušení napadnutého uznesenia o poplatkovej povinnosti. Poukázal na to, že zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch rozlišuje medzi návrhom a námietkou zaujatosti vznesenou stranou sporu; námietka zaujatosti nie je návrhom; zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch osobu poplatníka pri námietke zaujatosti neurčuje; poplatníkom podľa § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch je len navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu; poplatková povinnosť síce vzniká uplatnením kvalifikovanej námietky zaujatosti, ale osoba poplatníka nie je zákonom určená; bez zákonnej úpravy nie je možné ukladať povinnosť zaplatiť poplatok podávateľovi námietky zaujatosti ani pri splnení formálnych náležitostí námietky podľa § 15a ods. 3 O. s. p.; aj v prípade, keby súd dospel k názoru, že námietka zaujatosti vznesená bola, žalobcovi nie je možné uložiť, aby podľa položky 17a zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch zaplatil súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti z dôvodu, že konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch od poplatku oslobodené; k názoru, že vo vecne oslobodenom konaní podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch neplatí žalobca poplatky za návrhy vo veci samej, znalecké dokazovanie, či návrhy na vylúčenie sudcov, dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení sp. zn. 6MCdo/2/2011 zo dňa 10.08.2011; názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v uznesení sp. zn. II.ÚS/124/2011 zo dňa 30.03.2011, podľa ktorého sa vecné oslobodenie účastníka občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzťahuje iba na súdny poplatok za návrh, odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania a výkon rozhodnutia a exekúciu, je potrebné považovať za omyl z dôvodu rozporu s dikciou § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a za prekonaný názor z dôvodu jeho neskoršieho plenárneho nálezu sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11.07.2012, v ktorom ústavný súd reflektoval na právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadrený v uznesení sp. zn. 6MCdo/2/2011 zo dňa 10.08.2011.

Navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie a predložil Ústavnému súdu Slovenskej republiky návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch s článkami Ústavy Slovenskej republiky pretože poplatok za námietku zaujatosti má povahu poplatku za vyjadrenie sa účastníka k otázke nestrannosti sudcu v zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čo je neprípustný zásah do základného práva na spravodlivý proces vrátane práva na nestranný súd garantovaného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/387/2010 zo dňa 25.11.2010 (R 70/2010) uloženie poplatkovej povinnosti v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v prípade, kde ju strana sporu nemá, predstavuje zásah do základného práva strany sporu na súdnu ochranu zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Žiadal, aby súd prvej inštancie alebo odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil.

3. Podľa § 470 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku účinného od 01. 07. 2016, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

4. Krajský súd, funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu (§ 34 C. s. p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) len v rozsahu odvolania žalobcu (§ 379 C. s. p.) z dôvodov vymedzených v odvolaní žalobcu (§ 380 ods. 1 C. s. p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

5. Žalobu o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci v znení neskorších predpisov doručil žalobca Okresnému súdu Rimavská Sobota dňa 27.09.2012. Priamo v návrhu žalobca uviedol, že

Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý má vec prejednať ako vecne a miestne príslušný súd podľa § 85 ods. 3 O. s. p., nemôže vo veci konať, pretože na tomto súde neexistuje sudca, ktorý by nebol vo veci zaujatý. Žalobca preto v zmysle ustanovenia § 12 O. s. p. žiadal, aby nadriadený súd rozhodol pred prvotným prejednaním veci o prikázaní veci inému súdu, pretože sudcovia miestne a vecne príslušného Okresného súdu Rimavská Sobota sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vzhľadom na ich pomer k veci a k stranám sporu. Dôvodom vylúčenia sudcov miestne príslušného súdu mala byť skutočnosť, že tento súd svojim konaním (nesprávnym úradným postupom) zapríčinil vznik škody na strane žalobcu. Okresný aj krajský súd posúdili podanie žalobcu, ktoré bolo súčasťou žaloby ako námietku zaujatosti proti všetkým sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota. Nadriadený súd o námietke zaujatosti rozhodol uznesením č. k. 41NcC/5/2012-9 z 10. októbra 2012 tak, že z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 9C/215/2012 zákonného sudcu nevylúčil.

6. Postup okresného súdu, ktorý vec sp. zn. 9C/215/2012 predložil nadriadenému Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom a následne rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, považuje odvolací súd za správny.

7. Žalobca v odvolaní tvrdil, že návrh na vylúčenie sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota nepodal, iba poukázal na dôvod, pre ktorý by mal okresný súd sám predložiť vec nadriadenému súdu na delegáciu nutnú podľa § 12 ods. 1 O. s. p.. Najvyšší súd Slovenskej republiky opakovane zaujal názor k tvrdeniam žalobcu, že jeho prednes o dôvode, pre ktorý by mali byť sudcovia konkrétneho okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci, nie je možné hodnotiť ako návrh na ich vylúčenie (porovnaj napr. uznesenia sp. zn. 6Cdo/120/2013 zo dňa 15.04.2013 alebo sp. zn. 7Cdo/489/2014 zo dňa 24.03.2015, v ktorých najvyšší súd uviedol, že „návrh žalobcu prikázať vec inému súdu z dôvodu, že jeho sudcovia sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení so zreteľom na ich pomer k veci a k stranám sporu, je potrebné považovať za vznesenú námietku zaujatosti proti sudcom konkrétneho súdu. So žalobou je spojený vznik dvojstranného procesnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale podaním námietky zaujatosti nevzniká vzťah medzi stranami sporu, ale vzniká osobitný finančno-právny (poplatkový) vzťah medzi poplatníkom a štátom, pre vznik ktorého je relevantnou skutočnosťou len uplatnenie námietky zaujatosti stranou sporu. Úlohou súdu v prípade vznesenej námietky zaujatosti je posúdiť, či nastala skutočnosť, s ktorou je zo zákona (ex lege) spojený vznik povinnosti poplatníka zaplatiť súdny poplatok. Pre vznik finančno-právneho vzťahu medzi poplatníkom a štátom nie je potrebný samostatný návrh na začatie konania. Prikázanie veci v zmysle ustanovenia § 12 ods. 1 O. s. p. prichádza do úvahy len vtedy, ak súd nemôže vo veci konať, lebo jeho sudcovia sú vylúčení. Nutná delegácia v zmysle tohto zákonného ustanovenia je teda viazaná na ustanovenie § 14 ods. 1 O. s. p., z ktorého vyplývajú skutočnosti zakladajúce dôvod, pre ktorý je sudca vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci“); z uvedeného je zrejmé, že posúdenie návrhu žalobcu na vylúčenie sudcov Okresného súdu Rimavská Sobota z prejednávania a rozhodovania veci a návrhu na prikázanie veci inému súdu toho istého stupňa z dôvodu vylúčenia jeho sudcov ako námietky zaujatosti podľa § 14 ods. 1 O. s. p. bolo zo strany okresného súdu správne; uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/72/2013 zo dňa 26.08.2014 rieši odlišnú skutkovú a právnu situáciu; okresný súd podľa dôvodov rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 8Cdo/72/2013 uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok podľa položky 26 sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v sume 16,50 € za návrh na prikázanie veci inému súdu z dôvodov vhodnosti; toto rozhodnutie dovolacieho súdu nerieši ukladanie povinnosti podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov za vznesenú námietku zaujatosti.

8. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/2/2011 bolo vydané dňa 10.08.2011; uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS/124/2011-13, v ktorom ústavný súd „odobril“ vyrubenie súdneho poplatku podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov vo vecne oslobodenom konaní od poplatku bolo vydané dňa 30.03.2011; najvyšší súd sa napriek tomu vo svojom uznesení sp. zn. 6MCdo/2/2011 s rozhodnutím ústavného súdu žiadnym spôsobom nevysporiadal; nález ústavného súdu sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11.07.2012 sa týka len položky 13 písm. b) sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, nie položky 17a tohto sadzobníka.

9. Zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v § 1 ods. 1 ustanovuje, že súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry (poplatkový úkon) uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu tohto zákona; osobu poplatníka určuje zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v § 2 ods. 1; podľa písmena a) tohto ustanovenia poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu; vznesenie námietky zaujatosti je poplatkovým úkonom, za ktorý je v časti I. sadzobníka súdnych poplatkov označovaný ako „poplatky vyberané v občianskom súdnom konaní“ ustanovený súdny poplatok; námietka zaujatosti je sadzobníkom súdnych poplatkov označená za spoplatnený úkon, z ktorého vzniká povinnosť zaplatiť poplatok navrhovateľovi tohto úkonu; v prejednávanej veci je navrhovateľom poplatkového úkonu spoplatneného podľa položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov žalobca, ktorý v návrhu na začatie konania vznesol námietku zaujatosti proti sudcom Okresného súdu Rimavská Sobota. Krajský súd v Banskej Bystrici rozhodoval o námietke zaujatosti na návrh žalobcu. Žalobcovi preto vznikla povinnosť zaplatiť podľa § 2 ods. 1 písm. a) v spojení s § 5 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch poplatok za námietku zaujatosti ustanovený v položke č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, aj keď bolo konanie o náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení účinnom do 30.09.2012 od poplatku oslobodené.

Výklad ustanovenia § 2 ods. 1 písm. a) a § 4 ods. 1 písm. k) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v súvislosti s riešením otázky, či vzniká strane sporu povinnosť v konaní vecne oslobodenom od poplatku zaplatiť poplatok podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov za námietku zaujatosti uskutočnený Krajským súdom v Žiline v uznesení č. k. 8Co/294/2010-65 zo dňa 31.08.2010, podľa ktorého sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch nevzťahuje aj na súdny poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov, ale iba na súdny poplatok za návrh, za odvolanie, dovolanie, návrh na obnovu konania, výkon rozhodnutia a exekúciu (§ 4 ods. 1 a 3 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch) a od povinnosti zaplatiť tento poplatok (podľa položky č. 17a sadzobníka súdnych poplatkov) možno oslobodiť stranu sporu iba postupom podľa § 138 O. s. p., nepovažoval Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení č. k. II.ÚS/124/2011-13 zo dňa 30.03.2011 za ústavne nekonformný alebo nezodpovedajúci dikcii aplikovaných zákonných ustanovení. Okresný súd v uznesení, ktorým uložil žalobcovi povinnosť zaplatiť poplatok za podanie námietky zaujatosti, aplikoval správny právny predpis, správne ho aj vyložil. V uznesení bola správne označená položka sadzobníka súdnych poplatkov, podľa ktorej sa súdny poplatok vyrubil a súdny poplatok bol vyrubený aj v správnej sume 66,- €. Neobstojí ani poukaz žalobcu na citované rozhodnutia senátov správneho kolégia najvyššieho súdu, pretože v uvedených prípadoch najvyšší súd posudzoval prípady, kedy o námietkach zaujatosti rozhodol nadriadený súd v režime § 15 O. s. p.; v prejednávanej veci vyhodnotil nadriadený súd podanie žalobcu ako námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 a 3 O. s. p. a takto o nej aj rozhodol. Súd prvej inštancie relevantné tvrdenia žalobcu v žalobe o vylúčení sudcov správne podľa obsahu vyhodnotil ako námietku zaujatosti, aj keď žalobca tento svoj úkon formálne ako námietku zaujatosti neoznačil zrejme práve v snahe vyhnúť sa poplatkovej povinnosti. Odvolanie žalobcu preto nebolo dôvodné a odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

10. Podľa § 162 ods. 1 písm. b) C. s. p. súd konanie preruší, ak pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania.

11. Žalobca navrhol, aby odvolací súd prerušil konanie a predložil návrh na vyslovenie nesúladu položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov s článkami 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Odvolací súd v danej právnej veci nepovažuje za nutné postupovať v zmysle ustanovenia § 162 ods. 1 písm. a), b) C. s. p. z dôvodu, že rozpor položky 17a sadzobníka súdnych poplatkov s článkom 46 ods. 1 Ústavy SR a článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nezistil. Odvolací súd poukazuje aj na závery obsiahnuté v uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 124/2011 zo dňa 30. marca 2011, v ktorom už Ústavný súd Slovenskej republiky zodpovedal otázku, či sa vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch vzťahuje aj na povinnosť strany sporu zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti. Ústavný súd Slovenskej republiky opakované sťažnosti žalobcu proti rozhodnutiam odvolacích súdov, ktorými boli

potvrdené rozhodnutia súdu prvej inštancie o povinnosti žalobcu zaplatiť súdny poplatok za vznesenú námietku zaujatosti priamo v žalobe o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú súčasne súdmi, ktoré žalobcoví mali škodu a nemajetkovú ujmu spôsobiť odmietol ako zjavne neopodstatnenú aj s poukazom na vlastné rozhodnutie sp. zn. II. ÚS 124/2011 z 30. marca 2011, podľa ktorého vecné oslobodenie občianskeho súdneho konania od súdneho poplatku podľa § 4 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch sa nevzťahuje aj na poplatok za vznesenie námietky zaujatosti podľa príslušnej položky sadzobníka súdnych poplatkov. Tento právny záver ústavný súd nepovažoval za arbitrárny, ale za ústavne udržateľný, ku ktorému možno dospieť výkladom príslušného ustanovenia Zákona o súdnych poplatkoch (porovnaj uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 309/2014 z 23. mája 2014, III. ÚS 508/2014 zo 6. augusta 2014, III. ÚS 421/2014 z 2. júla 2014).

Odvolačný súd poukazuje na záver súdnej praxe, že na prerušenie konania podľa už zrušeného ustanovenia § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. (teraz § 162 ods. 1 písm. b/ C. s. p.) nemá strana sporu právny nárok (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Cdo/47/1996 zo dňa 22.07.1996 uverejnený v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov SR pod č. R 53/1999) a neprerúšením konania z tohto dôvodu nedochádza k odňatiu možnosti strane sporu konať pred súdom (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/294/2008 zo dňa 06.05.2009) ani k porušeniu práva strany sporu na spravodlivý proces (porovnaj uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS/127/2005 zo dňa 04.05.2005). Poukaz na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 109/2011 zo dňa 11.07.2012 žalobcom v prejednávanej veci neobstojí, pretože v uvedenom konaní posudzoval ústavný súd súlad súdneho poplatku za námietky proti exekúcii s ústavou a k záveru o jeho protiústavnosti dospel v podstate z dôvodov, že (1) príslušné ustanovenie sadzobníka neustanovuje osobu poplatníka, keď na poplatníka nemožno aplikovať ustanovenie o vzniku poplatkovej povinnosti navrhovateľa poplatkového úkonu, pretože sadzobník v tomto prípade ustanovoval, že ide o súdny poplatok za konanie a (2) predmetný súdny poplatok za námietky proti exekúcii sponatňoval (sankcionoval) jedinú relevantnú možnosť povinného vyjadriť sa k vymáhanému nároku.

Z hľadiska prejednávanej veci však (1) jednak poplatok za vznesenie námietky zaujatosti nie je ustanovený za konanie, preto na určenie poplatníka možno aplikovať ustanovenie § 2 ods. 1 písm. a) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a navyše samotná položka 17a sadzobníka súdnych poplatkov výslovne ustanovuje, že ide o súdny poplatok za vznesenie námietku zaujatosti stranou alebo účastníkom (t. j. samotná položka určuje poplatníka) a (2) vznesenie námietky zaujatosti nie jedinou procesne relevantnou možnosťou strany sporu vyjadriť sa k neustrannosti zákonného sudcu, pretože túto možnosť má strana sporu napríklad aj v podobe odvolacieho dôvodu spočívajúceho v tvrdení, že rozhodoval vylúčený sudca (§ 365 ods. 1 písm. c/ C. s. p.).

Uloženie poplatkovej povinnosti v občianskoprávných veciach nemožno samo osebe považovať za rozporné s právom na prístup k súdu v zmysle článku 46 ods. 1 Ústavy SR alebo článku 6 ods. 1 Dohovoru; skutočnosť, že realizácia tohto základného práva môže podliehať obmedzeniam, vyplýva už z jeho povahy; v tomto smere predstavujú súdne poplatky všeobecne akceptovateľný zásah.

12. Odvolačný súd vychádzajúc z týchto úvah návrh žalobcu na prerušenie konania ako nedôvodný zamietol.

13. Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).